

[Anders Poulsen]

ningsforhold; til tider kan det desværre grænse til fjendskab over for forvaltningerne.

Er tillidskrisen til den forvaltning, som skatteministeren har ansvaret for, berettiget? Ja, det mener jeg af flere grunde. Lad mig først give en illustration af dette på måske en lidt firkantet måde.

Ethvert system har nogle spilleregler, som skal overholdes; skattesystemet har nogle retsregler. Der er fastlagt mange regler for skatteborgerne om, hvad de må gøre, og hvad de ikke må gøre. I skattekontrolloven og retsplejeloven er det fastlagt, hvad der sker, hvis borgerne overtræder reglerne. Men der er også regler, som skatteforvaltningen må overholde; ellers kan selve systemet ikke fungere. I grundloven er det fastlagt, at skattebevillingsretten ligger hos folketinget, ikke hos regeringen eller forvaltningen. Deri ligger en klar forudsætning om, at lovene kun undtagelsesvis ikke fortolkes rigtigt i forvaltningen til brug for skatteansættelserne.

Forudsætningen for de rigtige fortolkninger kan også ses af det forhold, at borgerne straks skal lægge pengene ud, når skattemyndighederne har foretaget en ansættelse, dette endda selv om det kan vare 5-7 år, inden ansættelsen kan prøves ved en domstol.

Hvordan står det så til med skatteansættelserne? Jeg mener, der udføres et stort og påskønnelsesværdigt arbejde i alle skatteinstanser, i øvrigt tit under meget belastende forhold, og at kritikken mod skattesystemet derfor heller ikke bør gøres urimelig. Men der foretages alt for mange forkerte ansættelser i skattesystemet, ansættelser, som har deres udspring i uholdbare fortolkninger, forkerte afgørelser, som tit hver for sig i øvrigt har virkning for mange tusinde ansættelser. Disse forhold er tydeligt blevet dokumenteret af kyndige og velovervejende skatteeksperter i sommerens løb, skatteeksperter, som hver for sig repræsenterer den største sagkundskab på området her i landet. Det er uimodsagt dokumenteret i dagblade og fagskrifter, og alle er enige om, at den nuværende retstilstand på skatteområdet er helt uholdbar. Forvaltningens fortolkning af lovene som forudsat ved lovgivningen holder ikke mere i alt for mange tilfælde.

Efter den tekniske og juridiske ekspertdokumentation er det nu blevet et politisk anliggende. Det er til syvende og sidst et politisk ansvar. Hvordan har skatteministeren,

som er den øverste ansvarlige for dette, hidtil røgtet dette ansvar?

Da skatte- og afgiftsudvalget i sommer spurgte ministeren, om han ville være med til at undersøge mulighederne for en bedring, vendte han det døde øre til; jeg tror ikke engang, det er for stærkt at sige, at ministeren direkte strejkede på dette område. Ministeren nægtede at lade nedsætte et udvalg, endda trods kraftige henstillinger fra en lang række af medlemmerne i skatte- og afgiftsudvalget. Det er derfor, vi nu må have denne forespørgselsdebat.

Vil ministeren fortsat løbe fra det ansvar, han har for, at borgerne kan føle sig trykke i skattesystemet? Eller har han nogen løsningsmuligheder? Jeg vil ikke under denne debat spørge ministeren, hvilke løsninger han har, for patentløsninger klarer nemlig ikke dette her.

Lad os nu her i folketinget få analyseret de problemer, som vi har det politiske ansvar for, og lad os dernæst få undersøgt til bunds, hvilke muligheder der er for at forbedre borgernes retssikkerhed i skattesystemet.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil indledningsvis gerne sige, at hr. Anders Poulsen og venstre ikke skal have utak, fordi de har rejst denne forespørgsel. Jeg er enig i, at det problem, som man har ønsket drøftet her, er et alvorligt problem og i hvert fald et problem, som – mere eller mindre velbegrunder – har optaget offentligheden vældig meget, og derfor tror jeg også, det er nyttigt, at vi her i folketinget får lejlighed til at drøfte det.

Hr. Anders Poulsen begrundet sin og venstres forespørgsel med, at der i en række artikler i dagspressen og i faglige tidsskrifter af skatteeksperter er fremlagt en dokumentation for, at der ikke sjældent udskrives skatter, som senere ved domstolsafgørelser har vist sig ikke at have den fornødne lovhjemmel. Og hr. Anders Poulsen har i dagspressen stillet det spørgsmål – og gjorde det vel i og for sig også i sin begrundelse her fra talerstolen – om vi igen skal opleve provisorietidens ulovlige skatteudskrivninger.

Selv om hr. Anders Poulsen i sin mundtlige begrundelse sagde, at der udføres et påskønnelsesværdigt arbejde af de lokale skatteinstanser, ligger der alligevel i det spørgs-